

dette: Vi fordrer det, der er lovet os, en anstændig Alderdomsrente eller Alderdomsunderstøttelse efter det Princip og paa det Grundlag, som den danske Alderdomsunderstøttelseslov er blevet givet paa og endnu hviler paa.

Trier: Forinden Indenrigsministeren faar Ordet, vil jeg gerne stille det Spørgsmaal til ham, om han ikke vil forklare sine lidt orakelmæssige Udtalelser om de sagkyndiges Undersøgelse af Forsikringstanken lidt nærmere. Spørgsmaalet om Forsikring eller Ikke-Forsikring er jo undersøgt, men ikke gennem 13 Aar, af Forsikringskommissionen, den Thomas Larsen'ske Kommission. Det eneste gode, der kom ud af denne Kommissions Arbejde, var den Arbejdsløshedslov, som Indenrigsministeren senere har gjort sit til at ødelægge; men blandt Bilagene fra Kommissionen findes der, saa vidt jeg husker, de bedst mulige aktuarisk foretagne Beregninger over, hvad baade Invaliditets- og Alderdomsrenten vil koste. Man har fra denne 13-aarige Kommission alle de Oplysninger, som er nødvendige. Jeg vil altsaa gerne have nærmere Oplysning om: Hvad er det, der skal oplyses gennem en Kommission af sagkyndige? Er det det beregningsmæssige? Det tror jeg, vi har faaet oplyst dels gennem Kommissionen, dels gennem udenlandsk Materiale. Det findes færdigt. Hvad er det ellers? Er det Udviklingen af Alderdomsunderstøttelsen, dens Historie, hvordan den er gaaet fra Danmark over Australien og Ny Zeeland og optaget igennem Old Age Pension i England, eller hvad er det, der skal undersøges af de sagkyndige? Det vides jo alt sammen. Jeg forstaar ikke, hvad Formaålet er med at begynde paa en ny Undersøgelse af Spørgsmaal, som er klarlagt og har været klarlagt som faa andre Ting herhjemme. Det var ingen god Kommissionsbetænkning, men jeg tror, at Oplysningerne, der foreligger, er tilstrækkelige.

Christen Ernst Christensen: Overfor de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har fremsat, vil jeg hævde, at det ikke alene er i Storbondeskredse eller tilsvarende Lag af Befolkningen, man i Sønderjylland har været velvillige stemt for en Folkeforsikring, men man har dernede Gang paa Gang hørt Udtalelser af Arbejdere — og vi har dog ogsaa nogen Forbindelse med de Lag fra gammel Tid og har det endnu heldigvis — som har ønsket at faa denne Aldersrente som en Ret, de selv har betalt for gennem

et Livs Arbejde, og ikke paa den Maade, denne Lov giver dem den.

J. P. Nielsen: Til det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen skal jeg sige, at der er ingen Steder i hele Danmark, hvor Sogneraadene har administreret den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov saa usselt som i Sønderjylland. Der har været gamle Mennesker dernede, som har maattet gaa Tiggergang til Sogneraadene, ja, et enkelt Sted har man endog opslaaet Navnene paa dem, der søgte Understøttelse, paa en Tavle til offentlig Beskuelse. Ud fra dette kom man ind paa at sige blandt de tyske Arbejdere, særlig blandt dem, der ikke var Danmark venligt stemt: Nej, saa var det tyske Princip dog bedre, thi efter dette har vi dog en Ret.

Vesterager: Der blev sagt fra enkelte Sider i den sønderjydske Repræsentation, at dette Lovforslag var et Tilbageskridt i Forhold til det, som var lovet Sønderjyderne. Det kan jeg ikke anerkende, og det fremgik jo ogsaa af de nu faldne Udtalelser, at den nuværende Lov virkede alt andet end heldigt i Sønderjylland. Det skal jeg nu ikke udtale mig nærmere om, men der er dog en vældig Forskel paa det Princip, der fandtes i Alderdomsunderstøttelsesloven, som den var, den Gang vi stod overfor Genforeningen, og det Princip, der er nedlagt i det Lovforslag, vi skal stemme om i Dag. Den Gang var det saaledes, at det var det rent skønmæssige, der skulde holde sit Indtog i Sønderjylland, men nu staar vi overfor, at vi byder en fast Aldersrente, og selv om Alderen er lidt forhøjet, idet vi er gaaet op til 65 Aar, er vi dog, som jeg har gjort opmærksom paa før, ikke oppe ved den Alder, som gælder i den almindelige Pensionslov for Tjenestemænd, idet man der sætter Alderen til 70 Aar. Jeg mener, at dette Fremskridt fuldt ud kan opveje og langt mere end opveje de Goder, der var i den gamle Lov, som holdt sit Indtog i Sønderjylland ved Genforeningen, og jeg vil bestemt hævde, at vi ikke paa noget Punkt har brudt vort Løfte til Sønderjyderne om en social Lovgivning, som kunde staa paa Højde med den tyske.

Korsgaard: Der kan vel neppe være Tvivl om, at ethvert Lovforslag efter de forskellige Rigsdagsmænds Mening har visse Mangler, for saa vidt Lovforslaget er nogenlunde omfattende. Hvad jeg har at anke over for dette Lovforslags Vedkommende, er dog kun en mindre Mangel, idet jeg